

Az égnek túl a háztetőn . . .

(Le ciel est par dessus le toit . . .)

PAUL VERLAINE.

Az égnek túl a háztetőn
mily kék nyugalma!
Egy fának túl a háztetőn
himbál a karja.

Az égben egy harang ott fenn
édesen csendül;
egy kis madár a fán ott fenn
panaszra zendül.

Én Istènem, az élet ott
egyszerű s árnyas;
ez a nyugalmas moraj ott,
ez ott a város.

Hová titted, óh mondd, hová,
hogy sírva bánod?
Hová titted, óh mondd, hová—
az ifjuságod?

GULYÁS PÁL.